

ÎNCHEIERE

14 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Galina Stratulat
Ion Druță

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Mihăilă Tudor,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Mihăilă Tudor și Florea Petru împotriva lui Mihălaș Victor, intervenient accesoriu Cooperativa de producție „Prod Coop” cu privire la revendicarea bunurilor din posesie străină,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Mihăilă Tudor și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 26 decembrie 2016, prin care acțiunea a fost respinsă ca neântemeiată,

c o n s t a ț ă

La 04 februarie 2013, Mihăilă Tudor și Florea Petru au depus cerere de chemare în judecată, concretizată ulterior, împotriva lui Mihălaș Victor, intervenient accesoriu Cooperativa de producție „Prod Coop” cu privire la revendicarea bunurilor din posesie străină.

În motivarea acțiunii reclamanții au indicat că, în anii 1999 – 2000 au lucrat la asamblarea unei linii de îmbuteliere și de turnat vin, făcând eschizele, planurile, desenele pieselor de care este nevoie pentru confecționarea liniei. Toate aceste piese le-au comandat de la diferiți agenți economici, care funcționau în cadrul uzinei „Holod Maș” din or. Strășeni, achitând pentru procurarea pieselor aproximativ 20 000 lei.

Menționează reclamanții că, au convenit cu Severin Alexandru, care era proprietarul fabricii de vin din s. Bolotino, r-ul Glodeni, să instaleze linia de îmbuteliere și de turnat vin la fabrica acestuia, iar venitul obținut în urma comercializării vinului, să fie împărțit reciproc.

Indică reclamanții că, în anul 2007, după decesul lui Severin Alexandru, au hotărât să ia de la fabrica de vin linia de îmbuteliere și de turnat vin, însă aceasta lipsea.

În anul 2008 au aflat că linia de îmbuteliere și de turnat vin, care a fost ansamblată de dâșii, se afla pe adresa mun. Chișinău, str. Uzinelor, 9/1, la Mihălaș Victor, care le-a explicat că a cumpărat acest utilaj de la Severin Dan, fiul lui Severin Alexandru.

Solicită reclamantii revendicarea din posesia lui Mihălaș Victor a bunului - linia de îmbuteliere și de turnat vin, care au lucrat la confecționarea acestuia și care le aparține.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 26 decembrie 2016 acțiunea a fost respinsă ca neântemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2017 apelul declarat de către Mihăilă Tudor a fost respins și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 26 decembrie 2016.

Atât prima instanță cât și instanța de apel au stabilit că Mihăilă Tudor și Florea Petru nu au probat dreptul de invenție, de confecție și de proprietate asupra utilajului în litigiu – linia de îmbuteliere și de turnat vin, ce se află în posesia Cooperativei de producție „Prod Coop” pe adresa mun. Chișinău, str. Uzinelor, 9/1.

Au conchis instanțele de judecată că declarațiile martorilor audiați în cadrul examinării cauzei, care au menționat că au lucrat asupra liniei de îmbuteliere și de turnat vin, la comanda lui Mihăilă Tudor și Florea Petru, nu pot fi reținute ca fiind pertinente, deoarece susținerile acestora raportate la probele administrate în prezenta cauză, nu stabilesc nici faptul că materialele care au fost confecționate de către aceștia sunt anume acele incorporate în utilajul în litigiu, nici împrejurarea care ar demonstra că anume această construcție, care se află în proprietatea Cooperativei de producție „Prod Coop”, este linia de îmbuteliere și de turnat vin la care se pretind Mihăilă Tudor și Florea Petru de a fi proprietari.

La 10 august 2017, în termenul prevăzut de art. 434 alin. (1) CPC, Mihăilă Tudor a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2017 și hotărârii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 26 decembrie 2016 cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În susținerea recursului s-a invocat ilegalitatea și netemeinicia hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare, susținând că, la examinarea litigiului nu s-a luat în considerație faptul contribuției sale și a lui Florea Petru la construcția utilajului în litigiu cu piese comandate și procurate din mijloace financiare proprii.

Subliniază recurentul că în cadrul examinării cauzei mai mulți martori au depus declarații care au confirmat că anume la comanda dânsului și a lui Florea Petru au lucrat la construirea liniei de îmbuteliere și de turnat vin, care ulterior a fost adusă la fabrica de vin ce-i aparținea lui Severin Alexandru din s. Bolotino, r-ul Glodeni, însă aceste declarații au fost trecute superficial cu vederea de instanțele ierarhic inferioare, nefiindu-le date vreo apreciere corespunzătoare.

La fel, nu s-a luat în considerație nici declarațiile martorilor, care activează pe teritoriul Cooperativei de producție „Prod Coop”, care au susținut că utilajul ce se află în posesia ultimului, a fost adus de către Severin Dan, fiul lui Severin Alexandru.

La 07 februarie 2018, în adresa intimațiilor a fost expediată copia recursului declarat de către Mihăilă Tudor cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Intimații nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Mihăilă Tudor este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Mihăilă Tudor nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele de judecată și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a hotărârilor recurate și urmează a fi respinse.

Nu poate fi reținut ca temei de admitere al recursului pretinsa desconsiderare de către Curtea de Apel Chișinău și Judecătoria Buiucani mun. Chișinău a probelor administrate, deoarece este declarativ, fiind invocat doar pentru a se încadra în temeiul declarării recursului prevăzut de art. 432 alin. (4) CPC – aprecierea arbitrară a probelor.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea hotărârilor recurate și urmează a fi respinse.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar și nu temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra cărora instanțele de judecată ierarhic inferioare s-au pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Mihăilă Tudor ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Mihăilă Tudor se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță